

3. Jei į antrąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai: ar Direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo 2 straipsnio d punktą turi būti aiškinamas kaip išsamiai reglamentuojantis atsakomybę ir išipareigojimus ta prasme, kad pagal jį draudžiama pateikti civilinės teisės ieškinį trečiajai šaliai, kuri, nors ir nėra „duomenų valdytoja“, sukuria sąlygas duomenų tvarkymo procesui, bet įtakos jam neturi?
4. Kieno „teisėtai interesais“ turi būti vadovaujamasi tokioje situacijoje kaip nagrinėjamoji, vertinant aplinkybes pagal Direktyvos 95/46/EB 7 straipsnio f punktą? Interesais integruoti trečiosios šalies turinį ir trečiosios šalies interesais?
5. Kam turi būti išreikštas sutikimas pagal Direktyvos 95/46/EB 7 straipsnio a punktą ir 2 straipsnio h punktą tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos šioje byloje?
6. Ar Direktyvos 95/46/EB 10 straipsnyje nustatyta pareiga informuoti tokioje situacijoje, kaip nagrinėjama šioje byloje, taip pat tenka interneto svetainės administratoriui, kuris integravo trečiosios šalies turinį ir taip sukūrė sąlygas trečiajam asmeniui tvarkyti asmens duomenis?

(¹) OL L 281. p. 31, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355.

**2017 m. vasario 1 d. *Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem* (Nyderlandai) pateiktas prašymas
priimti prejudicinį sprendimą byloje X/*Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie***

(Byla C-47/17)

(2017/C 112/33)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: X

Atsakovas: *Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, atsižvelgiant į Dublino reglamento (¹) ir Direktyvos dėl prieglobsčio procedūrų (²) tikslą, turinį ir taikymo sritį, prašomoji valstybė narė turi atsakyti į Įgyvendinimo reglamento (³) 5 straipsnio 2 dalyje numatytą pakartotinio nagrinėjimo prašymą per dvi savaites?
2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, ar, atsižvelgiant į Įgyvendinimo reglamento 5 straipsnio 2 dalies paskutinį sakinį, reikia taikyti Reglamento (EB) Nr. 343/2003 (⁴) 20 straipsnio 1 dalies b punkte (dabar – Dublino reglamento 25 straipsnio 1 dalis) numatytą maksimalų vieno mėnesio terminą?
3. Jei į pirmąjį ir antrąjį klausimus būtų atsakyta neigiamai, ar prašomoji valstybė narė, atsižvelgiant į Įgyvendinimo reglamento 5 straipsnio 2 dalyje vartojamus žodžius „turi stengtis“, turi pagrįstą laikotarpį atsakyti į pakartotinio nagrinėjimo prašymą?
4. Jei prašomoji valstybė narė turi faktiškai atsakyti į Įgyvendinimo reglamento 5 straipsnio 2 dalyje numatytą pakartotinio nagrinėjimo prašymą per pagrįstą laikotarpį, ar daugiau kaip šeši mėnesiai, kaip yra pagrindinėje byloje, yra pagrįstas laikotarpis? Jei atsakymas į šį klausimą yra neigiamas, kaip reikia suprasti „pagrįstą laikotarpį“?
5. Jei prašomoji valstybė narė neatsako į pakartotinio nagrinėjimo prašymą nei per dvi savaites, nei per mėnesį, nei per pagrįstą laikotarpį, kokių tai sukelia pasekmių? Ar prašančioji valstybė narė tokiu atveju yra atsakinga už užsieniečio pateikto prieglobsčio prašymo esmės nagrinėjimą, o gal už tai yra atsakinga prašomoji valstybė narė?

6. Jei reikia manyti, kad, kai laiku neatsakoma į Įgyvendinimo reglamento 5 straipsnio 2 dalyje numatytą pakartotinio nagrinėjimo prašymą, prašomoji valstybė narė tampa atsakinga už prieglobsčio prašymo esmės nagrinėjimą, per koki terminą prašančioji valstybė narė, t. y. atsakovas pagrindinėje byloje, turi pateikti šią informaciją užsieniečiui?

- (¹) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (OL L 180, 2013, p. 31).
- (²) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos (OL L 180, 2013, p. 60).
- (³) 2003 m. rugsėjo 2 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1560/2003, nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 343/2003, nustatančio valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus, taikymo taisykles (OL L 222, 2003, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 20).
- (⁴) 2003 m. vasario 18 d. Tarybos reglamentas nustatantis valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus (OL L 50, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 109).

2017 m. vasario 3 d. *Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem* (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *X/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*

(Byla C-48/17)

(2017/C 112/34)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: X

Atsakovas: *Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, atsižvelgiant į Dublino reglamento (¹) ir Direktyvos dėl procedūrų (²) tikslą, turinį ir visumą, prašomoji valstybė narė turi atsakyti į Įgyvendinimo reglamento (³) 5 straipsnio 2 dalyje numatytą pakartotinio nagrinėjimo prašymą per dvi savaites?
2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai: ar, atsižvelgiant į Įgyvendinimo reglamento 5 straipsnio 2 dalies paskutinį sakinį, reikia taikyti Reglamento (EB) Nr. 343/2003 (⁴) 20 straipsnio 1 dalies b punkte (dabar – Dublino reglamento 25 straipsnio 1 dalis) numatytą maksimalų vieno mėnesio terminą?
3. Jei į pirmąjį ir antrąjį klausimus būtų atsakyta neigiamai: ar prašomoji valstybė narė, atsižvelgiant į Įgyvendinimo reglamento [versijos nyderlandų kalba] 5 straipsnio 2 dalyje vartojamus žodžius „turi stengtis“, turi pagrįstą laikotarpį atsakyti į pakartotinio nagrinėjimo prašymą?
4. Jei prašomoji valstybė narė turi faktiškai atsakyti į Įgyvendinimo reglamento 5 straipsnio 2 dalyje numatytą pakartotinio nagrinėjimo prašymą per pagrįstą laikotarpį, ar septynios su puse savaitės, kaip pagrindinėje byloje, dar yra pagrįstas laikotarpis? Jei atsakymas į šį klausimą yra neigiamas: kaip tuomet reikia suprasti pagrįstą laikotarpį?
5. Jei prašomoji valstybė narė neatsako į pakartotinio nagrinėjimo prašymą nei per dvi savaites, nei per pagrįstą laikotarpį, kokių tai sukelia pasekmių? Ar prašančioji valstybė narė tokiu atveju yra atsakinga už užsieniečio pateikto prieglobsčio prašymo esmės nagrinėjimą, o gal už tai yra atsakinga prašomoji valstybė narė?